

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Ndob/24/2025                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6125245411                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.09.2025                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Beáta Miničová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2025:6125245411.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu UNICATO s.r.o., 972 26 Kostolná Ves 154, IČO: 46 959 254, zastúpeného Advokátska kancelária UHAL s.r.o., Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, proti žalovanému TATRA SPC8, s.r.o., Moyzesova 6, 811 05 Bratislava, IČO: 44 544 863, o zaplatenie 136.000 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 74Cb/63/2025, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto,

### rozhodol:

Príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica pre upomínacie konanie z o s t a l a z a c h o v a n á .

### Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) bol predložený podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) na rozhodnutie nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením mu sporu Okresným súdom Banská Bystrica.

2. Mestský súd Bratislava III svoj nesúhlas odôvodnil nesprávnym postupom Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“). Okresný súd Banská Bystrica mal podľa predkladajúceho súdu odpor žalovaného odmietnuť podľa § 12 ods. 1 písm. d/ zákona o upomínacom konaní ako vecne neodôvodnený. Okresný súd Banská Bystrica podľa Mestského súdu Bratislava III nedostatočne skúmal splnenie náležitostí odporu. Kauzálny príslušný na konanie by z uvedeného dôvodu mal byť Okresný súd Banská Bystrica.

3. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava III a Okresnému súdu Banská Bystrica podľa ustanovenia § 43 ods. 2 C. s. p., prejednal spor o príslušnosť a dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu je dôvodný.

4. Podľa § 2 zákona o upomínacom konaní je na konanie kauzálny príslušný Okresný súd Banská

Bystrica.

5. Podľa § 3 ods. 4 zákona o upomínacom konaní ak je žalobca platiteľom dane z pridanej hodnoty, v návrhu môže vyhlásiť, že údaje o uplatňovanom nároku voči žalovanému uviedol v kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu.

6. Podľa § 11 ods. 1 veta prvá zákona o upomínacom konaní proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený.

7. Podľa § 11 ods. 3 zákona o upomínacom konaní ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, žalovaný musí v podanom odpore uviesť, či mu bola doručená faktúra ohľadom uplatňovaného nároku, akým spôsobom s ňou naložil a či voči nemu uplatňovaný nárok eviduje alebo evidoval vo svojom účtovníctve a ak ho neeviduje, z akých dôvodov.

8. Podľa § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní ak žalobca urobil v návrhu vyhlásenie podľa § 3 ods. 4, žalovaný musí okrem skutočností podľa odseku 3 v odpore uviesť, či faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, uviedol vo svojom kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu. Ak žalovaný faktúru v kontrolnom výkaze uviedol, na odôvodnenie odporu musí uviesť také skutočnosti, ktoré závažným spôsobom spochybňujú žalobcom uplatnený nárok, a svoje tvrdenia musí v lehote na podanie odporu osvedčiť listinnými dôkazmi, na ktoré sa odvoláva; inak sa odpor nepovažuje za vecne odôvodnený.

9. Podľa § 12 ods. 1 písm. d/ zákona o upomínacom konaní súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný bez vecného odôvodnenia.

10. Podľa § 12 ods. 2 zákona o upomínacom konaní o následkoch podľa odseku 1 musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

11. Podľa § 12 ods. 4 zákona o upomínacom konaní na účel zistenia skutočností podľa § 11 ods. 4 si súd pred rozhodnutím vyžiada súčinnosť príslušného orgánu.

12. K námietke ohľadne nesplnenia povinnej náležitosti vecného odôvodnenia odporu najvyšší súd prioritne uvádza, že legálny pojem vecné odôvodnenie odporu (alebo odôvodnenie odporu vo veci samej) nemá konkrétnu zákonnú definíciu. Je úlohou upomínacieho súdu v každom konkrétnom prípade postupovať individuálne a posudzovať, či podmienky splnenia vecnej odôvodnenosti odporu sú splnené. Najvyšší súd len rámcovo poukazuje na to, že požiadavka vecného odôvodnenia odporu nemôže byť splnená príkladmo len namietaním zaplatenia dlžnej sumy bez ďalšieho zdôvodnenia alebo s odôvodnením, ktoré nesúvisí s podstatou právneho nároku žalobcu vo veci samej (zlá finančná situácia, starostlivosť o maloletých a pod.). Pod vecným odôvodnením odporu treba rozumieť také odôvodnenie odporu, v ktorom žalovaný uvedenie skutočností popierajúce nárok žalobcu, a to buď v rovine skutkových tvrdení alebo v rovine právneho posúdenia. Najvyšší súd v súlade s ustálenou judikatúrou sumarizuje, že na odôvodnenie podaného odporu proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti (k tomu pozri R 76/1999), k čomu nepochybne došlo, keď v odpore žalovaný okrem iného uviedol, že namieta predčasnosť podania návrhu žalobcu, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu dohody, na základe ktorej sa účastníci dohodli o odložení písomne dohodnutej splatnosti záväzku nad rámec písomnej dohody k 31.7.2025 a existenciu a obsah tejto dohody je možné preukázať výlučne výsluchom štatutárnych orgánov žalobcu a žalovaného.

13. Z obsahu súdneho spisu však najvyšší súd zistil, že žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu uskutočnil vyhlásenie podľa § 3 ods. 4 zákona o upomínacom konaní, teda že uplatňovaný nárok žalobca uvádza v kontrolnom výkaze. Bolo preto povinnosťou Okresného súdu Banská Bystrica skúmať, či vecné odôvodnenie odporu žalovaného spĺňa kritéria stanovené v § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní a keďže žalobca aj žalovaný sú účtovnými jednotkami, aj kritéria v zmysle § 11 ods. 3 zákona o

upomínacom konaní.

14. Vo vzťahu k posúdeniu náležitostí odporu z hľadiska § 11 ods. 3 zákona o upomínacom konaní najvyšší súd dáva do pozornosti, že povinnosťou žalovaného bolo vzhľadom na túto skutočnosť v podanom odpore uviesť, či mu boli doručené faktúry ohľadom uplatňovaného nároku, akým spôsobom s nimi naložil a či voči nemu uplatňovaný nárok eviduje vo svojom účtovníctve a ak ho neeviduje, z akých dôvodov. Žalovaný svoj odpor odôvodnil v súlade s požiadavkami podľa § 11 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, keďže z obsahu odporu podaného žalovaným vyplýva, že žalovaný vyplnil časť D) (Pre osoby, ktoré vedú účtovníctvo), kde uviedol, že mu ohľadom žalobcom uplatňovaného nároku nebola doručená faktúra a že žalobcom uplatňovaný nárok vedie v účtovníctve.

15. Pokiaľ ide o namietané opomenutie posúdenia náležitostí odporu s poukazom na § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní najvyšší súd uvádza, že žalovaný nevyplnil, (resp. odpor neobsahuje časť E) (Pre platcov dane z pridanej hodnoty), kde mal uviesť, či faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, uviedol vo svojom kontrolnom výkaze.

16. K tomu najvyšší súd uvádza, že samotné neuvedenie skutočností, či žalovaný eviduje faktúry žalobcu ohľadne uplatneného nároku v kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu, nie je bez ďalšieho dôvodom na odmietnutie odporu podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní, keďže upomínací súd je s poukazom na § 12 ods. 4 zákona o upomínacom konaní povinný tvrdenia žalobcu, ako aj žalovaného, ohľadne uvedenia faktúr týkajúcich sa uplatnených nárokov v kontrolnom výkaze pred rozhodnutím o odmietnutí odporu overovať u príslušného orgánu, k čomu zo strany upomínacieho súdu nedošlo. Z obsahu spisu nevyplýva, že by Okresný súd Banská Bystrica na účel zistenia skutočností podľa § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní požiadal o súčinnosť príslušné orgány.

17. Najvyšší súd dodáva, že systematickým výkladom zákona o upomínacom konaní nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že povinnosť odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu spôsobom uvedeným v § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní, spolu s následkom odmietnutia odporu podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní, je daná výlučne v prípade, že všetky faktúry v súhrne odôvodňujúce výšku nároku žalobcu uplatneného návrhom na vydanie platobného rozkazu sú uvedené v kontrolnom výkaze žalovaného.

18. Pokiaľ za uvedených okolností, Okresný súd Banská Bystrica postupoval podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní (doručil odpor žalobcovi s výzvou na vyjadrenie a podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku) je zrejmé, že tak postupoval s opomenutím aplikácie ust. § 11 ods. 4, resp. § 12 ods. 4 zákona o upomínacom konaní. Ak následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Mestskému súdu Bratislava III, postupoval tak rovnako bez toho, aby náležite posúdil vecné odôvodnenie odporu podaného žalovaným.

19. Posúdenie vecného odôvodnenia odporu v súlade s § 11 ods. 3 a 4 zákona o upomínacom konaní prináleží súdu kauzálnu príslušnému podľa § 2 zákona o upomínacom konaní. Preto ak Okresný súd Banská Bystrica neposúdil vecné odôvodnenie odporu žalovaného, je potrebné konštatovať, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III je dôvodný a kauzálna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica zostala zachovaná.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.